

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 4.1.2005
COM(2004) 845 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

Padomes Direktīvas 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā pārskatīšana, ņemot vērā Padomes Direktīvu 96/62/EK par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību

SEC(2004) 1713

SATURA RĀDĪTĀJS

1.	Ievads	3
2.	Atbilstības direktīvai pamataspekti	4
3.	Direktīvas piemērošanas pieredze	5

1. IEVADS

Šā ziņojuma sagatavošana ir obligāta saskaņā ar pirmo papilddirektīvu, kas attiecas uz gaisa kvalitāti un kuras mērķis ir ierobežot sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrāciju apkārtējā gaisā.

Padomes Direktīva 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda (SO₂), slāpekļa dioksīda (NO₂) un slāpekļa oksīdu (NO_x), makrodaļiņu (PM₁₀) un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā¹ (pirmā gaisa kvalitātes papilddirektīva) ievēro stratēģiju, kuru nosaka Padomes Direktīva 96/62/EK par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību² (gaisa kvalitātes pamatdirektīva). Šīs direktīvas 10. pantā izvirzīta prasība, lai Komisija pārskata šo direktīvu un ziņo par tās īstenošanu. Šajā ziņojumā īsumā apkopota būtiskākā informācija, jo sīkāka informācija tiek sniegta Komisijas dienestu darba dokumentā³.

Šā pārskata pamats ir jaunākie zinātniskie atzinumi ...

Šajā ziņojumā vispārīgi ņemti vērā visjaunāko zinātnisko pētījumu rezultāti attiecībā uz to, kāda ir pirmajā papilddirektīvā reglamentēto gaisu piesārņojošo vielu ietekme uz cilvēka veselību un ekosistēmām. Tomēr, atbilstoši sestās Vides rīcības programmas⁴ prasībām, Komisija līdz 2005. gada vidum pieņems Tematisko gaisa piesārņojuma novēršanas stratēģiju, kas būs programmas „Tīrs gaiss Eiropai (CAFE)” rezultāts. Tematiskā stratēģija attieksies uz šo pārskatīšanas daļu, kā arī visiem uz pārējiem iespējamiem apsvērumiem saistībā ar priekšlikumiem grozīt šo direktīvu un tajā noteiktās robežvērtības.

... bet šis pārskats orientējas uz līdz šim gūto pieredzi un komitoloģijas procedūras ceļā ierosina provizoriskus grozījumus

Ņemot vērā, ka Tematiskā gaisa piesārņojuma novēršanas stratēģija drīz tiks publicēta, šis pārskata ziņojums ir orientēts uz dalībvalstu gūto pieredzi, piemērojot šo direktīvu. Tā kā pastāv cieša saistība starp pirmo papilddirektīvu un pamatdirektīvu par gaisa kvalitāti, šī saistība atbilstīgi tiek ņemta vērā.

¹ OV L 163, 29.06.1999., 41. lpp.

² OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp.

³ Atbalsta ziņojums saistībā ar Direktīvas 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā atkārtotu izskatīšanu; SEC(2004) 1713: <http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/ambient.htm>.

⁴ OV L 242, 10.09.2002., 1. lpp.

2. ATBILSTĪBAS DIREKTĪVAI PAMATASPEKTI

Kaut arī šī direktīva ir spēkā tikai trīs gadus, ...

Šī direktīva stājās spēkā 1999. gada 19. jūlijā, un to bija jāiestrādā valstu tiesību aktos divu gadu laikā. Komisijai iesniegtie ES dalībvalstu dati aptver tikai 2001. un 2002. gadu, un vispārējā šīs direktīvas piemērošanas laikā gūtā pieredze ir neilga. Tomēr gaisa kvalitāti reglamentējošo tiesību aktu ievērošana vēl būtu jāuzlabo (skatīt 1. tabulu SEC(2004) 1713).

... tomēr pirmā, vēl diezgan ierobežotā piemērošanas pieredze ir pozitīva.

Neskatoties uz ierobežoto pieredzi pirmās papilddirektīvas piemērošanā, ir skaidrs, ka gaisa kvalitāti reglamentējošo tiesību aktu koncepcija ir bijusi veiksmīga tādā ziņā, ka tā ir veicinājusi gaisa kvalitātes problēmu izpratni sabiedrībā un politiķu vidū un veicinājusi efektīvu gaisa piesārņojuma mazināšanas pasākumu īstenošanu visā ES teritorijā. Šīm sekmēm ir trīs galvenie cēloņi:

- Pirmkārt, prasība, lai pati jaunākā informācija par apkārtējā gaisa kvalitāti būtu publiski pieejama. Tas paaugstina izpratnes līmeni, kā to liecina sūdzības, kas nosūtītas Komisijai, un peticijas, kas iesniegtas Eiropas Parlamentam. Vairākos gadījumos Eiropas pilsoņu vai nevalstisko organizāciju iesniegto sūdzību rezultātā ir uzsāktas pārkāpumu izmeklēšanas procedūras.
- Otrkārt, pašu gaisa kvalitātes robežvērtību noteikšanas stimulējošā ietekme. Tā rezultātā vietējās un valsts varasiestādes ir veikušas efektīvus pasākumus gaisa piesārņojuma mazināšanai.
- Treškārt, tas, ka šīs papilddirektīvā noteiktās robežvērtības ir attiecinātas arī uz jaunajām dalībvalstīm. Tajā laikā, kad jauno dalībvalstu pilsoņi saņems tiešas priekšrocības no šīs direktīvas, tā netiešā veidā nāks par labu arī visai Eiropai kopumā, jo atmosfēru piesārņojošām vielām ir raksturīga ietekme, kas pārsniedz vienas atsevišķas valsts robežas.

Tomēr tikai trīs dalībvalstis ir iesniegušas gaisa kvalitātes uzlabošanas plānus vai programmas.

Nemot vērā 2001. gada datus, bija skaidrs, ka vienpadsmit dalībvalstīm līdz 2003. gada beigām būtu bijis jāiesniedz Komisijai plānus vai programmas, lai priekš saviem pilsoņiem uzlabotu gaisa kvalitāti attiecībā uz PM₁₀ un NO₂. Taču līdz 2004. gada jūlijam savus plānus bija iesniegušas tikai Beļģija un Apvienotā Karaliste. Bez šīm valstīm plānu bija iesniegusi arī Zviedrija, lai gan saskaņā ar 2001. gada datiem tas juridiski netika prasīts. Komisija bija norūpējusies par šo pirmās papilddirektīvas neievērošanu. Tādēļ 2004. gadā tā pret desmit dalībvalstīm uzsāka pārkāpumu izmeklēšanas procedūras par plānu vai programmu neiesniegšanu laikā vai tādēļ, ka iesniegtie plāni bija nepilnīgi.

Šīs direktīvas mērķis ir sasniegt augstu cilvēku veselības un ekosistēmu aizsardzības līmeni, ...

Pirmās papilddirektīvas mērķis ir panākt augstu cilvēku veselības un vides aizsardzības līmeni, tādējādi sniedzot ieguldījumu divu ES Tiesību hartā atzīto pamattiesību aizsardzībā, kuras ir iestrādātas ES Konstitūcijas projektā.

... nosakot gaisa kvalitātes robežvērtības,...

Tā kā pamatdirektīva nosaka gaisa kvalitātes novērtēšanas un pārvaldības galvenos noteikumus, tad detalizēti noteikumi attiecībā uz konkrētām gaisu piesārņojošām vielām, arī uz to robežvērtībām vai mērķvērtībām, ir definēti papilddirektīvās. Lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi, pirmā papilddirektīva definē robežvērtības, kurās dalībvalstīm jāiekļaujas līdz noteiktajam mērķa sasniegšanas termiņam (skatīt 2. tabulu SEC(2004) 1713).

Šie mērķa sasniegšanas termiņi ir 2005. gads attiecībā uz SO₂ un svīnu un 2010. gads attiecībā uz NO₂. Šī direktīva arī definē tās SO₂ un NO_x robežvērtības ekosistēmu un veģetācijas aizsardzībai, kuras jau ir spēkā no 2001. gada 19. jūlija.

... nosakot zemāku „pielaides robežu”, izvirzot prasību dalībvalstīm izstrādāt plānus vai programmas un sniegt informāciju.

Ja kādā zonā gaisu piesārņojušu vielu koncentrācija pārsniedz noteiktās robežvērtības un noteiktās pielaides robežu, dalībvalstīm jāizstrādā plāni vai programmas, kas pierāda, ar kādiem pasākumiem šīs dalībvalstis gatavojas iekļauties noteiktajās robežvērtībās līdz noteiktajam mērķa sasniegšanas termiņam. Pielaiides robeža ar katru gadu samazinās un līdz noteiktajam mērķa sasniegšanas termiņam tās robeža ir nulle.

Gaisa kvalitātes pamatdirektīva un papilddirektīvas izvirza prasību dalībvalstīm novērtēt gaisa kvalitāti visā valsts teritorijā, tostarp specifikācijas par monitoringa tīklu, modeļu izmantošanu un gaisa kvalitātes datu kvalitātes nodrošināšanu un kvalitātes kontroli. Direktīvās ir sīki izklāstītas prasības attiecībā uz sabiedrības informēšanu un informācijas sniegšanu Komisijai.

3. DIREKTĪVAS PIEMĒROŠANAS PIEREDZE

Pamatdirektīvas un papilddirektīvu piemērošanas politikai ir priekšrocības un trūkumi.

Pamatdirektīva un pirmā papilddirektīva ievieš līdzsvaru starp (i) gaisa kvalitātes novērtēšanas un pārvaldības saskaņošanu visās ES dalībvalstīs un (ii) subsidiaritātes principu, kas pieļauj elastību attiecībā uz to īstenošanu vietējā vai valsts līmenī. Tiesību aktiem pamatdirektīvas un ar to saistīto papilddirektīvu formā ir noteiktas priekšrocības: noteikumi tiek noteikti tikai vienreiz, neatkarīgi no tā, par kādu gaisu piesārņojušu vielu ir runa, kas, savukārt, nodrošina īstenoto pasākumu konsekveni. Bet šai pieejai ir arī daži trūkumi: kad tika sagatavota pamatdirektīva, visas tās piemērošanas praktiskās sekas nebija iespējams paredzēt.

Gaisa kvalitātes novērtēšanas zonas ir noteiktas, un nav domājams, ka tās varētu mainīties.

Pamatlīdzdirektīva pieprasa gaisa kvalitāti raksturot noteiktās zonās un aglomerācijās. Tā pieļauj lielu elastību šo zonu definēšanā, kas izraisa diezgan lielas atšķirības starp dalībvalstīm. Šīs zonas lielākoties sakrīt ar administratīvajām robežām, nevis atbilst apkārtējā gaisa īpašību tipiem. Nešķiet, ka šī „zonu koncepcija” dotu kādas būtiskas jaunas priekšrocības attiecībā uz gaisa kvalitātes pārvaldību dalībvalstīs. Tomēr dalībvalstis, to skaitā jaunās dalībvalstis, ir noteikušas savas zonas un ir atbilstīgi pielāgojušas savas novērtēšanas stratēģijas. Tā kā tās nav norādījušas uz nozīmīgām problēmām, kas saistītas ar savu tīklu izveidošanu, Komisija neparedz šo zonu koncepciju mainīt.

Kamēr gaisa kvalitātes robežvērtību noteikšana tiek atzīta par svarīgu un derīgu,...

Pirmajā papilddirektīvā noteiktās jaunās robežvērtības ir ievērojami stingrākas par tām, kas bija noteiktas iepriekšējos gados. Šīs jaunās robežvērtības visumā tiek atzītas par svarīgiem un lietderīgiem līdzekļiem gaisa kvalitātes uzlabošanai vietās, kur tā ir slikta. Šīs robežvērtības apvienojumā ar prasību informēt sabiedrību ir sekmējušas to, ka sabiedrība un politiķi labāk apzinās gaisa kvalitātes problēmas.

... daļa no Tematiskās gaisa piesārņojuma novēršanas stratēģijas būs papildu skaidrojumi un norādījumi par robežvērtību piemērošanu.

Ieinteresētās personas ir norādījušas, ka būtu lietderīgi saņemt papildu skaidrojumus par robežvērtību piemērošanu saistībā ar ietekmi uz iedzīvotājiem. Tāpat arī tās ir uzdevušas jautājumus par robežvērtību piemēroību veģetācijas un ekosistēmu aizsardzībā. Komisija ir sākusi īstenot līgumu, lai vāktu informāciju par „apkārtējā gaisa kvalitātes mērījumiem saistībā ar veselību”. Atkarībā no šā līguma rezultātiem varētu tikt mainītas pirmajā papilddirektīvā noteiktās prasības attiecībā uz monitoringu.

Pielaižu robežas un īpašie noteikumi tiek uzskatīti par lietderīgiem un netiks mainīti.

Dalībvalstis pielaižu robežu⁵ koncepciju visumā ir novērtējušas atzinīgi kā lietderīgu normu, lai orientētu pasākumus uz gaisa kvalitātes uzlabošanu vispiesārņotākajos apgabalos. Tādējādi dalībvalstij, kurā gaisa kvalitāte ir zem noteiktās robežvērtības un pielaižu summas, virzoties uz noteikto mērķa sasniegšanas termiņu, nav jāveic lieks darbs un nav jāizstrādā plāni vai programmas.

Pirmajā papilddirektīvā ir norma, ar kuru tiek ņemts vērā SO₂ koncentrācijas pieaugums no dabiskiem avotiem. Tajā ir arī norma attiecībā uz PM₁₀, ar kuru tiek ņemts vērā pieaugums no dabiskiem notikumiem un no makrodaļiņu atkārtotas suspendēšanās ceļu kaisīšanas dēļ ziemā. Dalībvalstis šos noteikumus attiecībā uz šiem īpašajiem gadījumiem ir atzinušas par lietderīgiem. Taču šo noteikumu paplašināta attiecināšana arī citos apstākļos varētu izraisīt iespējamās nepilnības reglamentēšanā. Tāpēc Komisija nedomā mainīt šos spēkā esošos īpašos noteikumus vai paplašināt to piemērošanu.

Kaut arī gaisa kvalitātes uzlabošanā visu laiku jākoncentrējas uz PM₁₀ un NO₂ ...

⁵ Pielaižu robeža, kas izteikta procentos no robežvērtības, par kādu šī vērtība var tikt pārsniegta pirms noteiktā mērķa sasniegšanas termiņa.

Dalībvalstis ir ziņojušas, ka tās, ar dažiem izņēmumiem, sekmīgi iekļaujas apkārtējam gaisam noteiktajās SO₂ un svina koncentrācijas robežvērtībās. Taču attiecībā uz PM₁₀ un NO₂ situācija ir citāda tādēļ, ka šo piesārņojošo vielu koncentrācija daudzās monitoringa stacijās pārsniedz to robežvērtību un pielaižu summu.

... Komisija izvērtē arī īstermiņa pasākumu efektivitāti.

Pamatdirektīvas 7. panta 3. punkts izvirza prasību veikt īstermiņa pasākumus, ja pastāv risks pārsniegt robežvērtības un trauksmes sliekšņus. Prasība par īstermiņa pasākumu veikšanu attiecībā uz robežvērtībām stājas spēkā tikai pēc šo robežvērtību stāšanās spēkā. Dažas dalībvalstis ir izteikušas šaubas par to, vai šo pasākumu ietekme uz vidi ir pietiekami efektīva. Komisija pašlaik izvērtē šādu ar šo pasākumu īstenošanu saistīto pieredzi. Secinājumi tiks ņemti vērā, izstrādājot Tematisko gaisa piesārņojuma novēršanas stratēģiju.

Dalībvalstis ir diezgan sekmīgi pielāgojušas savus gaisa kvalitātes mērījumu veikšanas tīklus, ...

Ir sarežģīti dot sīkus priekšrakstus par to, kā vajadzētu veidot mērījumu veikšanas tīklus, tā iemesla dēļ, ka avotu izvietojums un gaisa piesārņojuma līmeņi dažādās vietās Eiropā ir atšķirīgi. Visas dalībvalstis savus mērījumu veikšanas tīklus lielākā vai mazākā mērā ir pielāgojušas pirmās papilddirektīvas prasībām. Tas ir sekmējis saskaņošanas procesu.

... bet ir vajadzīgi tālāki tehniski uzlabojumi, un Komisija tos pieņems komitoloģijas procedūras ceļā.

Dažas pirmās papilddirektīvas daļas ir jāpielāgo, lai tās atspoguļotu zinātnes un tehnikas attīstību. Komisijas mērķis ir ar regulatīvās komitejas starpniecību pielāgot šo direktīvu saskaņā ar pamatdirektīvas 12. pantu.

Komisija paredz pieņemt pielāgojumus, lai:

- nodrošinātu pietiekamu skaitu staciju lauku apgabalos,
- nodrošinātu proporcionālu tādu dažāda veida staciju skaitu kā, piemēram, ar transportu saistītās stacijas un stacijas lauku rajonos,
- tajās stacijās, kurās veic ar satiksmi saistītā piesārņojuma mērījumus, samazinātu attālumu starp ceļu un PM₁₀ monitoringa punktu,
- uzlabotu apstākļus paraugu ņemšanai izlases kārtā,
- nodrošinātu vienotu statistikas terminu lietošanu (precizitāte/nenoteiktība) un
- atjauninātu IX pielikumu, kurā raksturotas mērījumu veikšanas standartmetodes, ņemot vērā tehnikas attīstību un iekļaujot noteikumus attiecībā uz to, kā pierādīt to metožu līdzvērtību, kas atšķiras no standartmetodēm.

Kaut arī Komisija ir sniegusi metodiskus norādījumus par makrodaļiņu mērījumiem, vēl ir vajadzīga tālāka saskaņošana un pētījumi.

Darba grupas Komisijai ir sniegušas palīdzību divu vadlīniju dokumentu sagatavošanā attiecībā uz makrodaļiņu mērīšanas metodēm; viens dokuments tika sagatavots 2002. gadā⁶, otrs – 2004. gadā⁷. Šie dokumenti risināja jautājumu par vispārīgi lietoto automatisko mērīšanas metožu un manuālās mērīšanas standartmetožu atbilstību. Neskatoties uz vairākās dalībvalstīs īstenotajiem nozīmīgajiem pasākumiem, ir svarīgi, lai tiktu pierādīta PM mērīšanā lietoto nestandarta metožu līdzvērtība un īstenota šo mērījumu saskaņošana visā Eiropas Savienībā. Komisija vada Eiropas Gaisa kvalitātes references laboratoriju tīklu (AQUILA) un ir plānojusi izmantot šo tīklu, lai cieši sadarbotos ar dalībvalstīm un tādējādi stiprinātu saskaņotību šajā konkrētajā jomā. CAFE darba grupa makrodaļiņu jautājumos ir piedāvājusi noteikt robežvērtību attiecībā uz PM_{2,5}⁸. Tomēr lielākas daļiņas, kas apzīmētas kā PM₁₀, arī ir kaitīgas. Tādēļ, kaut arī lielākā uzmanība tiek pievērsta makrodaļiņu mazizmēra frakcijai, noteiktā mērā vajadzētu turpināt arī PM₁₀ monitoringu. Pārskatot pamatdirektīvu un papilddirektīvas, Komisija izteiks priekšlikumu paredzēt pienācīgu abu PM frakciju monitoringa vietu skaitu. Komisija dalībvalstīm iesaka veikt makrodaļiņu skaita koncentrācijas un ķīmiskā sastāva papildu izpēti attiecībā uz PM ar citām raksturīgām īpašībām, piemēram, PM_{1,0}.

Eiropas Savienības piektās pētniecības pamatprogrammas īstenošanas gaitā ir veikti plaši pētniecības darbi, lai izpētītu atmosfēras daļiņu ceļus un to ietekmi uz cilvēku veselību un vidi⁹. Šo darbu finansēšana turpinās, izmantojot sestās pētniecības pamatprogrammas līdzekļus.

Kaut arī pagaidām nav ierosinātas gaisa kvalitātes modelēšanas noteikumu izmaiņas, ...

Gaisa kvalitātes direktīvas pieļauj modeļu izmantošanu gaisa kvalitātes novērtēšanā. Modeļus var izmantot kā papildinājumu mērījumiem vai pat kā to aizstājējus, ja koncentrācijas līmenis ir pietiekami zemāks par robežvērtību. Nekādu sīkāku skaidri formulētu noteikumu par modeļu lietošanu gaisa piesārņošanas iemeslu analīzēs vai prognožu aprēķinos nav, bet pašreizējā praksē šāda veida analīzēs modeļiem ir ievērojama loma.

Komisija ir apsekojusi un izanalizējusi pašreizējo datormodelēšanas praksi dalībvalstīs pirmās papilddirektīvas kontekstā.

... Komisija turpinās risināt šo jautājumu.

Kaut arī šā jautājuma izskatīšana ir devusi zināmu izpratni par modeļu pašreizējo pielietojumu dalībvalstīs un valstīs, kas pievienojas, tomēr tā nesniedz pietiekami daudz pierādījumu, kas ļautu noteikt detalizētākas datu kvalitātes prasības nekā spēkā esošās kvalitātes prasības, kas noteiktas šajā direktīvā. Tāpēc šādos apstākļos Komisija nepiedāvā grozīt datu kvalitātes mērķus saistībā ar modeļu lietojumu. Taču Komisija cer, ka šis jautājums kļūs arvien nozīmīgāks, un paturēs šo jautājumu redzeslokā, ņemot vērā pēdējā laika īstenotos pasākumus atsevišķās dalībvalstīs.

⁶ Vadlīnijas dalībvalstīm par PM₁₀ monitoringu un savstarpējo salīdzināšanu ar standartmetodi;
<http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/pdf/finalwgreporten.pdf>

⁷ Apkārtējā gaisa monitoringa metožu atbilstības pierādīšana, (jaunākais projekts);
http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/cafe/pdf/equivalence_report_final.pdf

⁸ Otrais nostājas dokuments par makrodaļiņām (Second Position Paper on Particulate Matter);

http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/cafe/working_groups/wg_particulate_matter.htm

⁹ CLEAR Projekts (Eiropas Gaisa kvalitātes pētniecības kopa) (Cluster of European Air Quality Research), jaunākos rezultātus skatīt: <http://www.nilu.no/clear>

Par arvien vairāk ierastu praksi kļūst ziņošana ar elektronisko līdzekļu starpniecību, ...

Komisija izstrādāja vispārēju gadskārtējā gaisa kvalitātes novērtējuma ziņojuma formātu un 2001. gadā pieņēma šo anketu kā Komisijas lēmumu, bet 2004. gadā tā tika atjaunināta (2004/461/EK)¹⁰. Dalībvalstis tagad katru gadu aizpilda šo anketu un nosūta datus Komisijas sniegtajā elektroniskajā datnē. Šajā ikgadējā anketā netiek iekļauti dati, ko jau tagad pieprasa saskaņā ar Padomes lēmumu, ar ko ievieš savstarpēju informācijas un datu apmaiņu no tiem tīkliem un individuālām stacijām, kuras veic apkārtējā gaisa piesārņojumu mērījumus dalībvalstīs (Lēmums 97/101/EK)¹¹.

... bet joprojām ir vērojama būtiska kavēšanās, un ir vajadzīga tālāka saskaņošana un vienkāršošana.

Kopumā dalībvalstis diezgan labi veic savus ziņojuma iesniegšanas pienākumus. Tomēr bieži ir kavēšanās pat vairākus mēnešus pēc termiņa beigām. Piemēram, 2003. gadā ziņojumus laikā iesniedza tikai 9 no 15 dalībvalstīm.

Ikgadēja datu iesniegšana atbilstoši pirmās papilddirektīvas prasībām tiek uzskatīta par ļoti noderīgu, lai izstrādātu pārskatu par gaisa kvalitāti Eiropas Savienībā. Šādi uzskata Komisija, pašas dalībvalstis, kā arī ieinteresētās personas un sabiedrība kopumā.

Viena no problēmām, kas saistīta ar ziņojumu sniegšanu, ir tā, ka dažu vispusīgākai novērtēšanai nepieciešamu datu ziņošana dalībvalstīm nav izvirzīta kā juridisks pienākums. Tā kā šādu datu sniegšana atbilstu vispārējām interesēm, Komisija paredz ierosināt, lai tādu datu ziņošana tiktu noteikta kā formāla prasība.

¹⁰ OV L 156, 30.04.2004., 78. lpp.

¹¹ OV L 35, 05.02.1997, 14. lpp.